

תת"ע 8134/12/19 - ראיש אבו טאהא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8134-12-19 מדינת ישראל נ' ראיש אבו טאהא

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש	ראיש אבו טאהא
	נגד
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 28.10.19 הוגש כנגד מר ראיש אבו טאהא (להלן: "**המבקש**") כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, בניגוד לתקנה 10(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. כתב האישום נמסר למבקש במעמד רישום הדו"ח.
3. ביום 10.9.20 התקיים דיון, אליו לא התייצב המבקש, ומאחר שבתיק נמצא אישור מסירה לפיו הזימון לדיון הודבק בכתובתו הרשומה לאחר שזה סרב לקבלו, הורשע המבקש (בהיעדרו) כדין, בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים וכן פסילה על תנאי של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 27.11.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין, שניתן בהיעדר.

טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, לא ידע אודות הדיון ולא קיבל לידי הזמנה לדיון. המבקש טוען כנגד אישור המסירה הקיים בתיק - כך לדבריו, לא מופיעה חתימתו ואין כל אינדיקציה לקבלת הזימון לידי המבקש או מי מבני משפחתו.
6. המבקש כופר בכתב האישום, ובנוסף, מצוין כי עתיד לעבור טסט לצורך הוצאת רישיון על אוטובוס, אולם בשל הפסילה שהוטלה במסגרת גזר הדין, אין אפשרות לקבוע לו מועד לטסט, ועל כן, מבקש לקבל את יומו בפני בית המשפט.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה לכך, שההזמנה לדין נשלחה לכתובת הנאשם כפי שמופיעה ברישומי משרד הפנים, אולם, כפי שעולה מאישור המסירה, המבקש סירב לקבל את דבר הדואר, ומשכך לא ברורה טענתו כי לא ידע על הדיון. לדידה של המשיבה, במצב דברים זה, בו סירב המבקש לקבל את הזימון, אין לו אלא להלין על עצמו בלבד.
8. בנוסף, המשיבה טוענת כי על המבקש לציין טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי ההליך מחדש, אולם לטענתה, המבקש לא הציג שום סיבה בגינה לא התייצב לדיון, וכן, לא הרים בבקשתו את נטל השכנוע גם באשר לעיוות דין שייגרם ככל ובקשתו לא תתקבל, ומפנה בהקשר זה לרע"פ 9142/01 סוראיה איטליא.
9. עוד מוסיפה המשיבה כי העונש אשר הושת על הנאשם מצוי במתחם הענישה ואף סוטה לקולא, לאור עברו התעבורתי המכביד.

דין והכרעה:

1. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".**
2. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
3. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).
4. בענייננו, המבקש נמנע מלציין בבקשתו מתי הומצא לו פסק הדין ולפיכך גם אין לדעת אי מתי יש להתחיל במניין שלושים הימים העומדים לרשותו לשם הגשת בקשה מעין הבקשה דנן. מעבר לכך, מתגובת המשיבה עולה, כי היא מתנגדת לבקשה ולפיכך ברי כי הבקשה הוגשה שלא בהסכמת התובע. דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שהבקשה הוגשה בחלוף מניין 30 הימים ממועד פסק הדין. משמע הדבר, שהבקשה לא הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם, ובמצב דברים זה ובהתאם להוראת סעיף 130(ח) בחוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. אולם, אף בחינת הבקשה לגופו של עניין מובילה למסקנה כי דינה להידחות.
5. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון בענייננו, הרי שכל טענת המבקש מתמצה בכך שלא קיבל זימון לדיון ולא ידע על קיומו. לא ברורה טענת המבקש, שהרי עין באישור המסירה הסרוק לתיק, מלמד כי ביום 25.3.19, המבקש סרב לקבל את דבר הדואר ומשכך הזימון הודבק. מפנה את המבקש

לעין באישור המצורף, החתום על ידי עובד דואר ישראל, מר חיאדרה גמיל. זה המקום לציין כי בהתחשב במעמדו של אישור המסירה, אם המבקש טוען כנגד מעמד זה, עליו הנטל להוכיח טענתו ובמידת הצורך לפנות לבירור כזה או אחר אל מול רשות הדואר המקומית.

6. באשר לחשש מפני עיוות דין, המבקש טוען כי כופר בכתב האישום, וכי הותרת פסק הדין על כנו תפגע ברצונו לעבוד כנהג אוטובוס (לדבריו ממתין לקביעת מועד למבחן נהיגה). מנגד, יש לציין כי המבקש לא צרף לבקשתו כל אסמכתא כתמיכה לטענותיו, על אף שנתמכו בתצהיר ולמרות שבימ"ש נתן הזדמנות לעשות כן ולכן, נראה כי בשלב זה טענותיו אלו נטענות בעלמא. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) לפיהם: "הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש".

7. לא מצאתי בנימוקי המבקש נימוקים משכנעים, שכן לא ניתן הסבר סביר באשר לאי התייצבותו, על אחת כמה וכמה, מקום שמאישור המסירה עולה כי המבקש סרב לקבל ההזמנה לידי.

8. למרות האמור, לאור השלמת טיעוני המבקש, הצגת רשיון נהיגה תקף ולאור הענישה אשר הושתה על המבקש בהעדו, מצאתי מקום לקבוע דיון במעמד הצדדים, בטרם תינתן החלטה סופית בבקשה.

9. **לאור כל האמור לעיל, מורה על קביעת דיון במעמד הצדדים ליום 23/2/21, שעה 08:30.**

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"א, 27 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.